

[Jefsen Christensen.]

Der kunde være adskilligt mere at sige om hele dette Emne, ogsaa om det Spørgsmaal, der har været fremdraget: hvorvidt en Hensynstagen til Formue- og Indkomstforhold bør knyttes til Lovforslaget. Men da det altsaa er gennemdrøftet saa stærkt i Folketinget, som Tilfældet er, finder jeg paa dette sene Tidspunkt af Eftermiddagen ingen Anledning til at komme ind paa disse Forhold.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Korsgaard: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for det foreliggende Lovforslag. Jeg kan sige ligesom det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen), at Lovforslaget er saa gennemdrøftet i det andet høje Ting, at der ikke er Anledning til at gaa dybt ind paa det, selv om jeg gerne vil have Lejlighed til at stille den højtærede Minister forskellige Spørgsmaal.

Inden jeg stiller disse Spørgsmaal, vil jeg gerne pege paa Affattelsen af § 1; jeg synes, at der i denne Affattelse er lidt, der glipper. Jeg tænker her paa de Linier i Stk. 1, hvor der staar „ved en af Ejeren paa Tro og Love afgiven Erklæring samt ved en af en Dyrlæge udstedt Attest eller Erklæring“, og saa kommer det, der efter min Mening kan misforstaas: „hvis Attest ikke kan udstedes“. Det kan jo læses paa flere Maader; det kan med lidt god Vilje læses saadan: Hvis Attest ikke kan udstedes, kan Ministeren for Landbrug og Fiskeri, saafremt han efter Forhandling med Landbrugsraadet skønner det forsvarligt, o. s. v. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, om der ikke bør sættes nogle Tegn ind her for at adskille lidt mere og gøre det lidt klarere, hvad der egentlig menes. Jeg mener, det maa læses saadan: „samt ved en af en Dyrlæge udstedt Attest, eller Erklæring, hvis Attest ikke kan udstedes“.

Jeg havde egentlig haabet, at der i Lovforslaget havde været en Bestemmelse om, at der med det samme kunde hensættes et Beløb til Billiggørelse af Vaccinen, idet jeg tror, at man ved en kommende Epidemii meget større Udstrækning, end Tilfældet har været denne Gang, vil gribe til Vaccine, og jeg mener da, at man netop for at faa Vaccinen anvendt i saa stor Udstrækning som muligt skal søge den billiggjort. Hvor meget den saa skal koste — helt gratis bryder jeg mig ikke om at faa

den, for det gaar mange Gange saadan, at det, man faar helt gratis, bryder man sig ikke særlig om —, men hvis man, alle Udgifter iberegnet, kunde komme ned til en Pris af et Par Kroner pr. Dyr, vilde jeg synes, det var rimeligt, og det vilde være saa billigt, at alle maatte være interesserede i at faa deres Dyr vaccineret, for at de saa let som muligt kunde komme over en Epidemii. Jeg havde, som sagt, haabet, at en Bestemmelse herom havde været at finde allerede i det foreliggende Lovforslag, men jeg vil i alt Fald gerne høre, om Ministeren ikke kunde tænke sig at gaa den Vej ad Aare eller helst ret snart.

Jeg takker den højtærede Minister for Affattelsen af § 3, idet jeg finder det fuldt rimeligt, at den Mand, som i Forvejen har forskikret, ikke skal have Erstatningen udbetalt paa begge Maader, baade gennem Forsikringselskabet og gennem Staten. Jeg finder det fuldt rimeligt, at Forsikringsforeningerne, der som Regel er gensidige, faar Lov til at faa de $\frac{3}{4}$ af Erstatningssummen, idet man paa den Maade lemper Kontingentet for de Medlemmer, som har bidraget til Foreningens Trivsel, har betalt Kontingent til Foreningen, og af hvilke maaske nogle enkelte ikke har haft Sygdommen.

Endelig vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvad Meningen egentlig er med § 5. Jeg forstaar det saaledes, at disse Penge, sammenlagt med tilsvarende Beløb hjemmefra, skulde kunne anvendes til de haardest ramte, ikke alene med Hensyn til Dødsfald, men ogsaa med Hensyn til Driftstab og paa anden Maade, saaledes at det kunde blive en Slags Driftstabsforsikring. Jeg vil haabe, at § 5 maa blive udnyttet fuldt ud, saa at de 2 Mill. Kr., der er hensat til dette Formaal, maa blive brugt, idet jeg er klar over, at selv om man faar Erstatning for de døde Dyr med 200 Kr. pr. Stk., har mange haft langt større Tab paa Grund af Sygdommen, end de herigennem faar Erstatning for.

Lovforslaget i dets Helhed opfatter jeg som en Slags Statsforsikring, hvorigennem Staten søger at komme de skadelidte til Hjælp. Jeg synes, en saadan Hjælp er saare rimelig, idet det fra alle Sider er erkendt, at Mund- og Klovesygen er en nederdrægtig grim og meget ondartet Sygdom. Det eneste, jeg egentlig er lidt ked af ved Lovforslaget, er Bestemmelsen om, at der eventuelt skal ske en Forhandling med Landbrugsraadet om, hvorvidt det vil